

че кривакът е твой? — рекълъ той.

— Съ какво ли? Много просто — отвърналъ самоувърено ратаятъ. — Въ тоягата има пари, жълтици... Истински жълтици.

Момъкът бързо издърпалъ дървеното капаче и по земята се изсипали десетина жълтици.

Засиялъ отъ радостъ, ратаятъ започналъ да ги събира. А воденичарътъ продължавалъ да се чуди какъ е стигнала тоягата до тука. Клатълъ глава и мислѣлъ за незнайния подземенъ пжтъ, който свързва Дунава съ Девненскитѣ извори.

Георги Караивановъ

Орлетата отъ софийскитѣ орльови дружини посещаватъ противоболшевишката изложба

